

Med sit andet argument gør appellanten derefter gældende, at den nye pensionsordning i modsætning til, hvad der fastslås i den appellerede dom, i praksis indebærer en kobling til leveomkostningerne i Bruxelles, således at indkomsten for pensionister, der har bopæl i Belgien, udelukkende fastsættes under hensyntagen til leveomkostningerne i denne medlemsstats hovedstad, mens indkomsten for pensionister, der har deres bopæl i hovedstaden i en anden medlemsstat, fastsættes i henhold til en justeringskoefficient, der tager de gennemsnitlige leveomkostninger for hele landet i betragtning. Appellanten bestrider endvidere Rettens konstatering, hvorefter lovligheden af en fællesskabsretsakt ikke afhænger af den måde, hvorpå denne retsakt anvendes i praksis, eftersom foranstaltninger til gennemførelse af en sådan retsakt har en nær forbindelse til selve retsakten, og gør gældende, at der er sket tilsidesættelse af retten til kontradiktion og princippet om parternes ligestilling for Fællesskabets retsinstanser, for så vidt som appellanten først blev bekendt med gennemførelsesforanstaltningerne vedrørende den ny pensionsordning efter den skriftlige forhandlingsafslutning.

Med sit sidste argument bestrider sagsøgeren endelig Rettens konstatering, hvorefter appellanten ikke har nogen retlig interesse i henhold til artikel 241 EF under en henvisning til den fordel, som tilkommer pensionister, der har deres bopæl i en »mindre dyr« medlemsstat. Da appellanten anfægter den differentierede behandling af pensionister med bopæl i en »mindre dyr« medlemsstat i forhold til pensionister med bopæl i en »dyr« medlemsstat, anfægter han reelt den hævdede tilsidesættelse af princippet om lighed for så vidt angår købekraft og tilsigter dermed at anfægte den pensionsordning, der følger af den nye vedtægt og dens overgangsbestemmelser.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Italien) den 13. februar 2007 — Ispettorato Provinciale dell'Agricoltura di Enna, Assessorato all'Agricoltura e Foreste della Regione Sicilia, Regione Sicilia mod Domenico Valvo

(Sag C-78/07)

(2007/C 117/03)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Parter i hovedsagen

Appellanter: Ispettorato Provinciale dell'Agricoltura di Enna, Assessorato all'Agricoltura e Foreste della Regione Sicilia og Regione Sicilia

Indstævnt: Domenico Valvo

Præjudicielle spørgsmål

Kan udligningsgodtgørelsen, der er bestemt i forordning (EØF) nr. 2328/91 (som ændret ved forordning nr. 3669/93) og Rådets forordning (EF) nr. 950/97 af 20. maj 1997 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet (⁽¹⁾), udelukkes i forhold til en landbruger, når denne ligeledes oppebærer pension, nærmere bestemt en anciennitetspension?

(⁽¹⁾) EFT L 142, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeitsgericht Bonn (Tyskland) den 20. februar 2007 — Dr. Andrea Raccanelli mod Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften e. V.

(Sag C-94/07)

(2007/C 117/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Arbeitsgericht Bonn

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dr. Andrea Raccanelli

Sagsøgt: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften e. V.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal sagsøgeren anses for arbejdstager i den forstand, hvori begrebet arbejdstager er defineret i fællesskabsretten, når det ikke kræves af ham, at han leverer flere arbejdsydelse end en doktorand, der er ansat på grundlag af en BAT II a-kontrakt (Bundesangestellten-Tarifvertrag; kollektivaf tale for kontraktansatte inden for den offentlige sektor)?
- 2) Hvis det første spørgsmål skal besvares benægtende:

Skal artikel 7 i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (⁽¹⁾) da fortolkes således, at der kun kan antages ikke at være udøvet forskelsbehandling, såfremt sagsøgeren forud for doktorand-periodens start hos sagsøgte i det mindste blev tilbudt et valg mellem en ansættelseskontrakt og et stipendium?

- 3) Hvis det andet spørgsmål skal besvares således, at sagsøgeren skulle have været tilbudt mulighed for at indgå en ansættelseskontrakt, opstår følgende spørgsmål:

Hvilke retsvirkninger har da forskelsbehandling af udenlandske statsborgere?

(¹) EFT L 257, s. 2.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria provinciale (Italien) den 20. februar 2007 — Ecotrade spa mod Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

(Sag C-95/07)

(2007/C 117/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria provinciale

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ecotrade spa

Sagsøgt: Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 17, artikel 21, stk. 1, og artikel 22 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF (¹) af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, til hinder for nationale bestemmelser (såsom artikel 19 i DPR nr. 633 af 26.10.1972), der betinger udøvelsen af retten til at fratække merværdiafgift, der er betalt af en afgiftspligtig person inden for rammerne af dennes erhvervmæssige virksomhed, af iagttagelse af en tidsfrist (på to år) og sanktioner manglende iagttagelse med fortabelse af denne ret, navnlig i tilfælde, hvor afgiftspligten vedrørende de pågældende goder eller tjenesteydelser er opstået ved anvendelse af proceduren med omvendt afgiftspligt, og når bestemmelserne indrømmer myndighederne en periode (på fire år i henhold til artikel 57 i DPR nr. 633/72), hvori de kan opkræve moms, der er længere end den periode, der indrømmes en erhvervsdrivende til at gøre sin fradragsret gældende, og denne ret er fortabt, fordi fristen er udløbet?
- 2) Er artikel 18, stk. 1, litra d), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 til hinder for nationale bestemmelser — ved at opstille nærmere regler for de »formaliteter«,

der er omhandlet i denne bestemmelse i relation til proceduren med omvendt afgiftspligt, der er reguleret i artikel 17, stk. 3, artikel 23 og artikel 25 i DPR nr. 633/72 — der (alene til skade for den afgiftspligtige person) indfører et krav om iagttagelse af en tidsfrist som den, der er fastsat i artikel 19 i DPR nr. 633/72, for udøvelse af fradragsretten i henhold til direktivets artikel 17?

(¹) EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria provinciale (Italien) den 20. februar 2007 — Ecotrade spa mod Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

(Sag C-96/07)

(2007/C 117/06)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria provinciale

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ecotrade spa

Sagsøgt: Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 17, artikel 21, stk. 1, og artikel 22 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF (¹) af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, til hinder for nationale bestemmelser (såsom artikel 19 i DPR nr. 633 af 26.10.1972), der betinger udøvelsen af retten til at fratække merværdiafgift, der er betalt af en afgiftspligtig person inden for rammerne af dennes erhvervmæssige virksomhed, af iagttagelse af en tidsfrist (på to år) og sanktioner manglende iagttagelse med fortabelse af denne ret, navnlig i tilfælde, hvor afgiftspligten vedrørende de pågældende goder eller tjenesteydelser er opstået ved anvendelse af proceduren med omvendt afgiftspligt, og når bestemmelserne indrømmer myndighederne en periode (på fire år i henhold til artikel 57 i DPR nr. 633/72), hvori de kan opkræve moms, der er længere end den periode, der indrømmes en erhvervsdrivende til at gøre sin fradragsret gældende, og denne ret er fortabt, fordi fristen er udløbet?